

ВЕСЕЛИН ГЕОРГИЕВ
НАДЕЖДА

chitanka.info

*И тъй, потънала в забрава,
във дни и ноци на тъга
безмълвна птица над океана
безспирно търси небеса.*

*Но утрото е тъй прекрасно,
родено от родилни мъки на нощта —
това аз искам да покажа,
че пак ще има светлина...*

*И така във тоз суров живот,
посява, кълне и пораства,
искрица жар във твойта пазва.*

*Дори да мислиш,
може би — недей...
Искрица малка, малка —
в теб все още тя живей...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.